

med sine børn og dermed også med dette samfunds grundpiller i fremtiden.

Vi glæder os over, at der i finansloven er taget fat på nogle tabuemner; psykiatrien kan ingen undre sig over at jeg selvfølgelig kort vil nævne, for den bliver altså styrket i den her finanslov, og det er godt, at man tør give penge og gå ind og lægge et pres på et område, der har været forsømt i mange år.

Det er altså også vigtigt, at man udsender nogle signaler til et erhvervsliv om, at der skal være plads til dem, der er anderledes, og dem, der er svage, og dermed puljefjob, og hvad det hedder alt sammen. Erhvervslivet har en social opgave.

Og endelig er der hjemmeservicen, som jo vil være blevet forringet ganske voldsomt af Venstres og De Konservatives ændringsforslag, men som jo i virkeligheden er ét af de mest fremsynede erhvervspolitiske forslag, der er kommet, dels fordi det er et led i den servicestrategi, som vi er nødt til at slå ind på, hvis vi i fremtidens samfund skal klare arbejdsmarkedsproblemerne, men jo også, fordi hjemmeserviceordningen er med til igen at give mennesker en fleksibilitet i deres dagligdag og i deres familieliv. Jo, det er med til at sørge for, at det ikke bliver et koldt samfund.

En borgerlig rimelighed og anstændighed handler også om miljø. Derfor skal man ikke fjerne de økonomiske muligheder for en omstilling, som ligger i en finanslov. Derfor skal vi selvfølgelig stadig væk stå fast på, at en stor del af vores miljøindsats skal ske internationalt, og at vi rent faktisk derigennem måske gør mere for miljøet end det, vi vil gøre herhjemme, men den udvikling kræver altså også forskning, og så kan det ikke hjælpe noget, at man, samtidig med at man taler om alle de her ting, faktisk også vil ødelægge forskningsbevillingerne.

En borgerlig rimelighed og anstændighed handler også om uddannelse. Den handler om det styrkede gymnasium, som kom ind i forbindelse med ændringsforslaget i går. Det handler også om flere uddannelsespladser, som ligger i den finanslov, vi kender nu, vel at mærke, som jeg også bemærkede i går, under forudsætning af, at det ikke går ud over kvaliteten, at det naturligvis stadig væk må være sådan, at man skal leve op til nogle kvalifikationer for at komme med på disse uddannelsespladser, men selve udviklingen er god.

Men det handler altså også om udviklingen via uddannelsesloven, og derfor kan man ikke

gå rundt og prale af, at én af vores fremtidsinvesteringer i det danske samfund skal være uddannelse, hvis man samtidig vil fjerne orlovsmuligheden for uddannelsen.

En borgerlig rimelighed og anstændighed handler også om, at man ikke skal kontrollere alt og alle, at man kan slippe for nogle af reglerne, at man kan slippe for nogle af gebyrerne, og det er jo også noget af det, der ligger i den finanslov, som bliver vedtaget nu.

Og en borgerlig ret og rimelighed handler altså om en anstændighed i internationaliseringen, at Danmark kan være med og påtage sig det ansvar, vi har i det internationale samfund, at vi kan forsvare at sende folk ud til opgaver i FN's regi, at vores udenrigstjeneste fungerer, og at man ikke bomber den flere år tilbage i en tid, hvor internationaliseringen bliver stærkere, men at den rent faktisk har muligheden for at fungere, og at vi har muligheden for at hjælpe fremmede i nød, og at vi har muligheden for at gøre en indsats af humanitær karakter, som er det danske grundsyn, det danske samfund værdigt.

I den forbindelse handler det også om ulandspolitik. Og så kan det altså ikke hjælpe noget, at man kommer rendende og siger, at man jo dog ikke vil skære ulandshjælpen længe ned, end den var for nogle år siden. Sandheden er, at det signal ville være gået ud, hvis V og K havde fået deres ændringsforslag igennem, at i det danske samfund tænker man altså på at gøre sig selv – nemlig de rige – rigere, og samtidig tage midlerne til at gøre de rige rigere i verdenssamfundet fra de fattigste.

Det er ikke en god borgerlig holdning, og jeg har i al fald aldrig forstået heller ikke borgerlige politikere, som render rundt og tror, at man på én gang kan nedskære ulandsbistanden og samtidig være mod flygtninge. Det er en umulighed.

Nedskærer man ulandsbistanden, skaber man flere flygtninge, for forudsætningen for ikke at få de flygtninge er, at der bliver skaffet nogle forhold i disse lande, der gør, at folk overhovedet gider blive der. Og derfor er der et modsætningsfyldt område her, når man ser på, hvordan det fra en del af det borgerlige Danmark er lagt frem.

Og endelig er et rimeligt og anstændigt borgerligt samfund altså også et samfund, hvor vi ikke har diskrimination, et samfund, hvor der også er plads til det anderledes, et samfund, hvor vi tør påtage os et ansvar. Og det betyder efter CD's opfattelse, at hvis ikke vi har vores kulturelle rødder i orden, hvis ikke vi har viden